

אור דוד

מוקדש לע"נ
הבה"ח
צברדלינג ז"ל
בן שלמה זלמן
ושושנה נעמי
ה'ו.

פרשה	כניסת שבת			יציאת שבת			מס' גיליון
	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	ירושלים	יבנה	מצפה רמון	
חיי שרה	16:13	16:30	16:27	17:25	17:27	17:28	19

"דבר בעיתו מה טוב" – מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל.

כ"ד חשוון: ג וימלאו לו ארבעים יום כי בן ימלאו ימי החגטים (ויבכו אתו מצרים שבעים יום):
(בראשית נ, חצי פסוק ג) (ע"פ בני יששכר, מאמרי חודש כסלו טבת, מאמר א, א)

כ"ו חשוון: כ ויהי לתקפות הימים ופתח חנה (ותלד בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו):
(שמואל-א, חצי פסוק ג) (ע"פ שולחן ערוך אורח החיים סימן תק"פ סעיף ב ורש"י כאן)

כ"ז חשוון: יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: טו וינדבר אלהים אל נח לאמר: טז צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך: יז כל הסיה אשר אתך מפל בשור בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ כתיב הוצא הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ: יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: יט כל הסיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה: כ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח: כא ויזרח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי: כב עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבתו: כג ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: כד ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בינכם נתנו: כה כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: ד אף בשור בנפשו דמו לא תאכלו: ה ואף את דמכם לנפשותיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: ו שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם: ז ואתם פרו ורבו ושרצו בארץ ורבו בה: ח ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר: ט ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם: י ואת כל נפש הסיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: יא והקמתי את בריתי אתכם ולא יפרת כל בשור עוד ממני המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: יב ויאמר אלהים זאת אות בריתי אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת עולם: יג את קשתתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: יד והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן: טו וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשור ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשור: טז והיתה הקשת בענן וראיתייה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשור אשר על הארץ: יז ויאמר אלהים אל נח זאת אות ברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשור אשר על הארץ: יח ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחס וקפת וחס הוא אבי כנען: יט שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ:

(בראשית ח, יד-ט, יט) (פרק ח פסוק יד וסדר עולם פרק ד)

[ט כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח עוד על הארץ בן נשבעתי מקצף עליה ומגער בך:

(ישעיהו נד, ט) (כנ"ל)

מר"ן בן איש חי – פרשת חיי שרה שנה שניה.

א. טעם לאמירת פסוק: "ואני תפלתי לך ה' עת רצון" במנחת שבת - מפני כי בחול בעת המנחה הוא עת צרה שמתגלין דינים קשים, אבל בעת מנחת שבת מתגלה בחינת הכתר העליון הנקרא רצון, ועל יד כך נכפפים ונכנעים הדינים והגבורות; ולכן נקרא עתה עת רצון, וכנזכר בדברי רבינו האר"י ז"ל בשער הכוונות. ויש בו עוד טעם, ע"פ הפשט הנאמר במדרש: אמר דוד לפני הקב"ה: רבונו של עולם, אין אומה זו כשאר אומות; כי אומות העולם כששותין ומשתכרין, הולכין ופוחזין, ואנחנו לא כן, אלא אע"פ ששתינו – "ואני תפלתי לך ה' עת רצון", וכנזכר ב"לבוש".

ב. פסוק זה אומרים אותו אחר קדושת "ובא לציון", ומי שדרכו ללבוש טלית במנחה, אומרו אחר שילבש. וכתב רבינו הרב שמואל ויטל ז"ל בספר "חמדת-ישראל": פסוק זה אומר השליח ציבור פעם אחת, וחוזרין הקהל ואומרים אותו, וחוזר השליח ציבור ואומרו, וחוזרין הקהל לאמרו פעם שנית; יעוין שם. ובשער הכוונות ובספר "פרי-עץ-חיים" לא נזכר לאמרו שני פעמים; ואולי מה שכתב "חמדת ישראל" כן, לאו לעיכובא, אלא כך היה המנהג בימים ההם; ועם כל זה, כיון דנזכר דבר זה בספר "חמדת ישראל", אולי לעיכובא הוא; לכך ראוי לכל אדם לאמרו שני פעמים בזו אחר זו, וכן אני נוהג בעזרת ה'; ואומרים פסוק זה מעומד כנזכר ב"מחזיק ברכה". ואין מכסים המצח והפנים בטלית במנחת שבת, כמו שכתב ב"שלמי-חגיגה" בשם מהר"י צמח ז"ל.

ג. מוציאין ספר תורה במנחה, ועולין שלשה, כנגד שלשה ראשונות שהם חוכמה בינה דעת, ושבעה שעלו בשחרית הם כנגד חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות. וכתבתי בסה"ק "מקבצאל": כמו שהזהיר רבינו ז"ל שישתדל האדם לעלות ששי בשחרית, מפני שהששי הוא מעולה יותר שהוא בחינת היסוד, כן ישתדל לעלות במנחה שלישי שהוא בדעת, שגם זה יועיל לתיקון היסוד, וכאשר תבין מן הרמז שלהם.

ד. אין אומרים קדיש אחר קריאת ספר תורה במנחת שבת, יען כי במנחת שבת אין מפסיקין ב"אשרי" בין קריאת ספר תורה ובין קדיש דקודם העמידה, לכן מהני קדיש דעמידה לזה גם כן וכנזכר ב"לבוש". ועיין "בית דינו של שלמה" ז"ל, סימנים א,ב,ג; יעוין שם. ופה בגדאד נוהגים לומר "מזמור שיר ליום השבת" אחר קריאת ספר תורה, ואומרים קדיש, ומתפללים עמידה; וכן המנהג בעיר הקודש ירושלים ושאר ארצות החיים תוב"ב.

זרע שמשון – 'זרע שמשון' פרשת חיי שרה אות ח.

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי. (כד ב) יש לדקדק מפני מה הוצרך לומר כאן שהיה אליעזר זקן ביתו, ומה בא דבר זה ללמדנו. וי"ל דהנה קשה למה אברהם שלח את עבדו ליקח אשה ליצחק, והלא העבדים חשודים על כל האיסורין, וכ"ש על העריות כמו שאמרו בגמרא (ברכות מה ע"ב) העבדים פרוצים. לכך אמר הכתוב שהיה אליעזר זקן ביתו, וכפי שדרשו בגמרא (יומא כח ע"ב) זקן ביתו, שהיה זקן ויושב בישיבה, הוא דמשק אליעזר, שדולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. ובדאי שאם היה מלמד תורה לאחרים וזקן, פשיטא שלא היה פרוץ בעריות.

אילן החיים – פירוש הסולם על הזוהר הקדוש, חיי שרה, דפו"י קכ"א ע"א.

מאמר מלך לשדה נענד

בה, ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה, שהרי בכולן לא נמנו ימים ושנים כמו לשרה. בכולן לא כתוב פרשה מיוחדת כמו לשרה. אלא שהוא סוד, מ"ש בשרה ימים ושנים ופרשה מיוחדת, משום שהיא המדרגה, שכל הימים והשנים של אדם בה תלויים. כלומר, מאלו המוחין שה"ס חיי שרה, המרומזים בהמספרים מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים, נמשכים החיים של האדם כמו שיתבאר לפנינו.

יג) ויהיו חיי שרה: שואל, מה השינוי כאן בשרה, שנאמר מיתתה בחורה, וכל נשי העולם, שלא נאמר מיתתן בתורה. אמר רבי חייא, ולא, והרי כתוב, ותמת רחל וגו', וכתוב ותמת שם מרים וגו', וכתוב ותמת דבורה מינקת רבקה. וכתוב ותמת בת שוע אשת יהודה. הרי שכמה נשים כתובה מיתתן בתורה. **יד) אמר ר' יוסי וכו':** ומשיב ר' יוסי, בכולן לא כתוב כמו שכתוב בשרה, שנאמר

שמירת הלשון: הלכות רכילות, כלל ו', סעיף א'

אסור לקבל רכילות, גם אם היא סופרה לפני מספר אנשים. רק מותר לחשוש ולבדוק במקרה שזה יביא לו תועלת שיידע להישמר ממנו בעתיד.

"אביעה חידות מני קדם" חידון לפרשת "הגורל" (יהושע פרקים טז-יט) חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. באיזו לשון יהושע לבני יוסף אמר שאם דוֹזָק מקומם שילכו ליער	ד. אישה שיבט הלכו לְלֶשֶׁם כבשוה וקראוה בשם אביהם
ב. למי יצא הגורל ראשונה בין יהודה ליוסף קיבלו נזולה	ה. עיר שנמצאת בגבול מנשה בצפון הגבול של השבט הזה
ג. עיר שזיבולן קיבל לנזולה בבא הימים נולד שם יונה	ו. איזה לשון בנביא כתוב שהגבול ממשיך והולך כמו זזוט

שבת שלום

פתרונות לפרשת וירא: אלעזר הכהן, בגורל, גר, דרכה רגלך בה, המלוז, וישבע. הודעות: ב-ו' כסלו יערך כנס "מקושרים" של ידידי אשלג לכבוד שלושים שנה לנשיאות כבוד האדמו"ר שליט"א. הכנס יכלול נושאים להפצת הזוהר הקדוש בידוע שעל ידו יצאו מהגלות כפי שציין רשב"י בספרו: "ובגלל שעתידיים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות." (הזוהר, נשא אות צ')

גרסא חדשה של אפליקציית "אביעה חידות מני קדם" זמינה בחנות. לתגובות, הקדשות ושאלות: or.david.way@gmail.com

